

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.015 van 9 maart 2004
in de zaak A. 44.396/XII-1117.**

In zake : Eddy VANSTEENKISTE,
wonende te Izegem,
Arenbergstraat 9

tegen :

het VLAAMSE GEWEST.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eddy Vansteenkiste op 3 juni 1991 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “het besluit van 29 maart 1991 van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt waarbij het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van Izegem van 3 oktober 1990 strekkende tot toekenning van de retroactiviteit van industrieel ingenieur tot 1 december 1978 aan verzoeker, wordt vernietigd”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur J. Lust;

Gelet op de beschikking van 1 juni 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 24 december 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 januari 2004;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. Martens, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. Devers, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

Verzoeker treedt op 1 november 1973 in dienst bij de stad Izegem als conducteur en wordt op 1 november 1978 bevorderd tot eerstaanwendend conducteur.

Nadat de gemeenteraad op 3 juli 1989 de daarvoor vereiste aanpassing van de personeelsformatie heeft doorgevoerd, wordt op 27 september 1989 door het college van burgemeester en schepenen beslist om verzoeker met ingang van 1 oktober 1989 de graad van industrieel ingenieur - hoofd van de dienst toe te kennen.

Bij besluit van 3 oktober 1990 kent het college verzoeker met terugwerkende kracht tot 1 december 1978 de wedde van industrieel ingenieur toe.

Dat besluit wordt op 9 januari 1991 door de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen geschorst.

Na handhaving op 5 februari 1991 van het geschorste besluit door het college van burgemeester en schepenen, wordt het uiteindelijk op 29 maart 1991 door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt vernietigd. Het vernietigingsbesluit is als volgt gemotiveerd :

“Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen besloten heeft aan de heer Eddy Vansteenkiste, met terugwerkende kracht tot 1 december 1978, de wedde van industrieel ingenieur toe te kennen;

dat het onmogelijk is een wedde van industrieel ingenieur toe te kennen aan iemand die op dat ogenblik niet in die graad benoemd is;

dat het college van burgemeester en schepenen van Izegem derhalve de raadsbeslissingen van 3 juli 1989 houdende wijziging van de formatie, het administratief en geldelijk statuut in verband met de omschakeling van technisch ingenieur naar industrieel ingenieur niet heeft nageleefd;

dat deze raadsbesluiten maar uitwerking hebben vanaf 6 september 1989, zijnde de dag waarop goedkeuring aan bedoelde besluiten werd verleend door de heer Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt;

dat het alsnog benoemen van betrokkene met terugwerkende kracht vanaf 1 december 1978 in strijd zou zijn met de algemene beginselen van goed bestuur;

Overwegende dat, ingevolge het K.B. nr. 180 van 30 december 1982 houdende bepaalde maatregelen inzake loonmatiging, geen enkel nieuw voordeel aan de personeelsleden van onder meer de gemeenten mocht worden toegekend voor de jaren 1983 t/m 1986;

dat het college van burgemeester en schepenen door zijn besluit van 3 oktober 1990 de bepalingen vervat in hogervermeld K.B. heeft overtreden;

Overwegende dat hierdoor de wet wordt geschonden”;

Verzoeker heeft, naar eigen zeggen, van het besluit van de gemeenschapsminister kennis gekregen op 3 april 1991;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in een enig middel aanvoert dat de toezichthoudende overheid een eenzijdige administratieve beslissing teniet kan doen om reden van strijdigheid met de wet of met het algemeen belang, dat echter uit het vernietigingsbesluit van de gemeenschapsminister niet blijkt op welke wijze de collegebeslissing strijdig zou zijn met het algemeen belang, dat de bestreden beslissing niet aantoont welk voordeel zou kunnen worden teweeggebracht door verzoeker de verworvenheden te ontnemen die de collegebeslissing van 3 oktober 1990 hem verschaft en op welke wijze de collegebeslissing nadelig zou zijn voor de stad, hetgeen enkel te evalueren is aan de hand van de financiële toestand van de stad die echter niet zorgwekkend blijkt te zijn;

Overwegende dat de gemeenschapsminister het bestreden vernietigingsbesluit uitsluitend hierop steunt dat men niemand een wedde kan geven, verbonden aan een graad die hij nog niet bekleedt, dat de collegebeslissing de gemeenteraadsbeslissingen van 3 juli 1989, die pas vanaf hun goedkeuring op 6 september 1989 uitwerking zouden mogen hebben, miskent en dat het koninklijk besluit nr. 180 van 30 december 1982 wordt geschonden; dat niet blijkt en door verzoeker zelfs niet wordt beweerd dat deze redengeving onvoldoende is om het vernietigingsbesluit ten genoegen van recht te verantwoorden; dat verzoeker in essentie wel betoogt dat de stad er financieel best toe in staat is hem de wedde met

terugwerkende kracht te verlenen en dat zij door dat te doen dus niet het algemeen belang zou schaden; dat deze grief echter niet kan worden betrokken op de bestreden beslissing; dat de gemeenschapsminister de collegebeslissing immers niet vernietigd heeft omdat de financiële toestand van de stad niet zou toelaten de retroactieve weddeverlening te dragen en omdat de retroactieve weddeverlening bijgevolg het algemeen belang zou schaden; dat overigens de omstandigheid dat de stad het collegebesluit financieel wel degelijk zou aankunnen en het algemeen belang alvast niet schendt wegens het ontoelaatbaar bezwaren van de stadsfinanciën, niet uitsluit dat de beslissing terecht om andere redenen vernietigd kan en mag worden; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat hetgeen verzoeker in zijn laatste memorie aanbrengt, namelijk dat hij “sinds 1987 recht heeft op de graad van industrieel ingenieur” en dat “het niet toekennen, of zolang wachten om zijn gerechtvaardigde eisen toe te kennen” een schending is “van het beginsel van behoorlijk bestuur”, een nieuw middel vormt waarvan niet blijkt dat het niet in het inleidend verzoekschrift kon worden aangevoerd en evenmin blijkt dat het van openbare orde zou zijn; dat dergelijk middel niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negen maart 2004, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.